

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

De spe veniæ. cap. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

EVANGELIUM

LISTARII MARCI MARVLI LIBER
secundus, de spe & alijs virtutibus ac vitijs, quæ vel
spem consequuntur, vel ei aduersantur.

De spe veniæ. Cap. I.

Spes est summi boni deo miserante potiundi
expectatio. Peccauimus domino, legi iussisque
eius non vt oportuit parendo, agamus pœni-
tentiam, & speremus veniam, & miserebitur
nostri deus noster. Pœnitentiam (inqt) agite,
& appropinquabit regnum cœlorum. Sed de
pœnitentia postea suo loco tractabitur, modo autem
quam misericors est dominus, quam facile ijs, quos de-
licti pœnitent, ignoscat, videamus; vt & ipsi nobis remis-
surum delicta confidentius speremus, cum alijs quoq;
multis eum remisisse ex euangelio didicerimus. Remi-
sit Matthæo telonium, Zachæo fraudes, mulieri depre-
hensæ adulterium, latroni rapinas & homicidia, apo-
stolo negationem. Igit si mercaturæ negotiationique
operam impendis, desine vsuris rem quærere, atq; ha-
ctenus quæsisse dolo, sicut fecit Matthæus, quicquid
dolo fraudibus ve interuersum est, restitue, & tantū
vitæ necessarijs contentus esto, sicut fecit Zachæus: ac-
tum demum poteris esse discipulus Christi, cum desie-
ris esse mammonæ seruus. Porro si venereæ voluptatis
obscenitaribus es pollutus, & tua te accusat con-
scientia, ingemisce compunctus, ora vt munderis,
mūdāta autem conscientia per confessionis pœniten-
tiæque sacramentum, dicet tibi dominus, quod ante
dixit adulteræ: Vbi sunt q te accusabāt? nemo te condē-
nauit nec ego te condēnabo. Vade, & noli amplius pec-
care, p̄terea si forte odio habes fratrem tuū, si rapuisti, si
p̄cussisti, si occidisti, confitere crimē, dic te dignū sup-

Matth. 4.

Luc. 5.

Lucæ .19

Iohan. 8.

plício, sed tamen vt misereatur tui dominus instanter
 Postula. Vis nosse quātum hoc tibi profuturum sit? Ille
 qui sic peccauerat, sic pœnituerat, de cruce ascendit ad
 paradysum, angelorumq; fit socius, qui fuerat latronū.
 Cæterę si etiam oīm maximum scelus commisisti, hoc
 est, si Christo renuntiasti, & vel Iudaica vel Machume
 tana, vel aliqua alia ĩpietate subuersus es, cogita quo
 excideris, quantum mali perpetraueris; & ad mentem
 sanam rediens amaris fidei fletibus, Petri exemplo, la
 ua per fidie sordes; & mereberis rursus fieri membrū
 ecclesie, a cuius corpore auulsus fueras, & iam cū mor
 tuis computatus. Hęc tecum meditare, hęc mente re
 uolue. Nūquā veniam desperabis o peccator, si & isto
 rum quos modo commemorauimus crimina, & domi
 ni erga ipsos benignitatem atq; misericordiam recte
 mensus fueris. Sed fortasse dices, non solum graua &
 horrenda sunt peccata mea, verum etiam plurima, vix
 que vllō calculi numero comprehensibilia. Igitur ne
 multitudo criminum spei tuę detrimentum faciat, re
 spice mulierem illam, cui quotidiana delicta peccari
 cis cognomentum indiderant. Videns onere tot flagi
 tiorum se infelicitate premi, accessit ad Iesum, lachry
 mis pedes eius lauit, capillis deterfit, vnguento perfu
 dit, & statim mortifero fasce leuatur, dimittunturque
 ei peccata multa, quia dilexit multum. Vtrum hoc de
 Maria Magdalena dictum, an de quadam alia, incertū
 est, & tamen de Maria quoq; septem dæmonia eiecta
 fuisse Marcus testatur, per quę vitis quibus inquinata
 fuerat, purgatam designat. Et ipsa igitur perpetua dia
 boli serua fuit, sed cum finem iniquitatibus fecisset, me
 ruit fieri discipula Christi. Remissorem autem vt ma
 gnorum ita & multoꝝ peccaminum se esse ostendere
 volens dominus, mulierem duodeuiginti annos incli
 natam erexit, Lazarum post quadridui sepulturam
 iam fœtentem ad vitam reuocauit. Quamuis ergo diu
 te satanas alligatum tenuerit, quamuis longo peccan
 di vsu iam obdurueris, & toto tempore in sceles; tuo
 rum monumento iacens contabueris, exolve tandem

Luc. 23

Luc. 7.

Marc. 16.

Luc. 13
Ioh. 11

Psal. 20.

vincula, rumpe laqueos omnes: & diutinam mortem detestatus, ad illum conuertere qui suscitatur mortuos, & qui sepultos tumulatosque facit reuiuiscere, & excusso de pedibus puluere mundatos exire, qui dimittit aubet peccanti non tantum septies. sed etiam septuagies septies. Semper itaque spera in domino, & ora cum propheta & dic: Miserere mei deus secundum magnam misericordiam tuam, & secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem meam: ut & misericordiae magnitudo magnitudinem, & miserationum multitudo multitudinem tollat delictorum. Postremo ita tibi persuadeas velim, nullum esse omnino vitiose genus, nullum numerum, quin vtrunque clementia ignoscat diuina his quos peccasse poenitet, & misericordiam implorare non piget, a peccatis quibus deo offendetur pro viribus abstinendo, quibus placatur iustitiae operibus sese exercendo. Solis impoenitentibus & desperatis non est veniae locus, nequius tamen peccant qui desperant, quam qui praesumunt, de vtrorumque nunc vitio, cum de spe veniae satis haecenus dictum sit, breuiter explicemus.

¶ De desperatione. Cap. II.

Luc. 23

QVI praesumunt, quoniam in peccatis perseverando se saluari sperant, dei iustitiae derogant. Qui vero desperant, quia sibi ignosci posse diffidunt, dei misericordiam denegant. Praesumptioe versus est latro a sinistris dominicae crucis pendens, cum dixit, Si tu es Christus, saluum fac teipsum & nos. Non enim erroris poenitet dubitando de Christo, non criminis, rapinas quas fecerat silentio praetermittendo, & tamen arroganter petit ut saluetur. Sed licet ille de poena, quam tunc patiebatur, liberari postularit, ei tamen illi simillimi sunt, qui corrigi nolunt, & poenam quam in inferno luituri sunt, se liberos fore sperant, deum quidem misericordem esse confitentes, iustum autem negantes. His contrarij sunt qui desperant. Grauitatem enim delictorum suorum considerant, & ma-